

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

7. Fac mecum signum in bonum, ut videant qui oderunt me, & confundantur, quoniam tu adiuuisti me. Psal. 85.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

te & fervore in obsequio Christi & Mariae! Non continget eius plantationes exirpati, & in ignem mitti, sed transplantari Horto aeterno inferendas.

Nonne ad hunc effectum vos hodie exhortamur? Nonne vos invitat ipsa Virgo Deipara hodierna die offerens gratias & filitiedia, immo rorem maritimum & letorinum, ac pluviam abundantem, quibus animae vestrae irrigentur, ita ut conquiescant haud valcatis: *Anima mea sicut terra sine aqua tibi* Certe hoc ei cordi est, ut pluviam voluntariam suscipientes, fructum omni generis virtutis iuxta statum vestrum & vocationem producat. Felix igitur qui ore cordis audierit Mariam sibi dicentem: *Ego quasi Aqueductus exivi de Paradiso, & dixi, Rigabo hortum plantationum mearum.* Felix qui hoc audiendo, & corde conferendo, se digne ad hanc Aquam percipiendam preparavit, & ea bene usus fuerit.

Hoc itaque concludendo dicimus, non sufficere, ut quis Plantatio horri Virginiae dicatur, quod pietatis externa aliqua signa in Scapularis sacri gestatione exhibeat, aut quod solum orationis quotidianae aliqua in eo germinet folia, quasi volentia verba; aut denique quod levia emendationis producat propolita. Opus est fructu solido & suavi pietatis & virtutis, Maria irrigante. Sicut non omnis qui dicit *Domine, Domine, intrabit in regnum caelorum.* Sicut nec omnis qui dicit, *Domina, Domina, intrabit in regnum caelorum.* Sed qui fecit voluntatem Patris & Domini, Matris & Dominae, intrabit in regnum caelorum. Eadem autem est voluntas Patris & Dominae, quae Patris & Domini: *Hae est autem voluntas Dei sanctificatio vestra, ut sciat quisque vos suum possidere in honore & sanctificatione, non in passione desiderii.* Hae est rursus voluntas Dei, ne quis supergradatur, aut circumveniat in negotio Fratrem suum. Denique, haec est voluntas Dei, ut charitate Fraternalitatis diligat inimicum, & ut quieti sitis, ac negotium vestrum agatis, & nullius aliquid desideretis. Haec omnia inluuat Apostolus. Haec est quoque voluntas MARIE Matris vestrae, quia haec omnia commendat vobis in hac sua Constaternitate, neque vult vos villatenus a Dei suaque voluntate discordare.

Gracillimum ei quondam fuit audire responsum S. Aldegondis, ecclesibus in Belgio Virginis. Haec est Virginis Deiparae multo affectu & obsequio denota foret, monita est quadam die ab ipsa Deipara, ut peteret quicquid vellent, & hoc ei dandum promitteretur: Cui illa: *O Domina mea, vnicum hoc peto, ut quidem Dei voluntas, Mea enim voluntas non est alia quam Dei voluntas.* Quid acceptas potuit esse Virginis Matris, quae vnicum procurat gloriam Dei, & voluntatem Filij sui ac Patris aeterni.

Iterum ergo repetimus: Non est satis invocare Deum, invocare Virginem Bnegligendo eius Deique voluntatem. Multi dicent in illa die: *Domine, nonne in nomine tuo prophetauimus, & virtutes fecimus? Et audient: Numquam novi vos.* Sic multi in illa die dicent: *O Domina mea, Maria Mater gratia*

gratia, nonne in honorem tuum portauimus Scapularia tua, nonne Rosarium frequenter recitauimus, & cunctas Salutationes, Preces, Litanias diximus? Et tamen audient, *Nequeo vos.* Non agnosco vos ut Plantas horri mei, quia propter superbiam, inuidiam, inultitiam, impedicitiam, gulam, et adicari meruitis. Vos portastis Scapulare in corpore, non portastis in corde. Iugum Domini discipulam meam neglexistis, Matrem vestram immo & Spiritum sanctum impura vita vestra conturbastis, ideo excisistis radicem ad ignem delicti et illis.

O Maria, Mater & Domina nostra, da ut simus de plantis fructiferis Horti plantationum tuarum, ut nos semper conferes & irriges usque ad extremam horam mortis, sicque in pietate viuamus & crescamus, donec transplantemur & transferamur in Hortum beatae Aeternitatis.

L E C T I O VII.

Thema. *Eae mecum signum in bonum, ut videantur qui oderunt me, & confundantur, quoniam tu adiuuisti me.* Psal. 81.

Multa antiquitas dedit signa Deus suis specialis protectionis & dilectionis, quibus & ipsi fraterni ostenderentur ad specialem ei feruorem & gratitudinem rependendam.

Sic foedus pacificens cum Noe, quem liberauit a diluio, promittensque non vltra se diluio submersurum terram, posuit in signum foederis *Arcum suum in nubibus caeli.*

Sic promittens Abraham se semper eius educiturum & seruitute post longam & caliginosam afflictionem, dum offerret sacrificium vesperae, transire fecit lampadem ignis ardentem ioret sacrificij diuisas victimas, in signum foederis.

Sic etiam sanguis Agni in postibus Hebraeorum, signum fuit salutis & protectionis.

Notum est & de aeneo serpente, quomodo si gnium fuerit salutis his qui eum pie inspectabant.

Denique, funiculus coccineus datus fuit in signum Raab meretrici, ut illum appenderet fenestrae, & sic saluaret domum suam ab internecione. Hinc ipsa *Dei, mihi verum signum, ut saluetis*

Patrem meum, & Matrem, fratres, & sorores, & omnia quae illorum sunt, ut eruatis animas nostras a morte. Cui responsum est: *Signum erit Funiculus coccineus si ligaueris eum in fenestra, & Patrem tuum, ac Matrem, fratres, & omnem cognationem congregaueris in domum tuam.*

Ceterum haec omnia dicta signa protectionis & foederis, siue salutis, data antiquitas, commendabant in typo & figura memoriam Passionis Domini, quae nobis datur in symbolum salutis & protectionis, ac dilectionis diuinae. Haec enim significabat siue Iris varijs depicta coloribus in nube: siue sanguis Agni in postibus aeneus serpens in foliis diuisis siue Coccineus Funiculus appensus in fenestra.

Psal. 141.

Eccli. 24.

Quid requiratur a planta horri B. M. V.

Mat. 7.

1. Thess. 4.

Mat. 7.

Pro Con-

rate sca-

pularis

Varia

protectio-

nis Dei

signa.

Gen. 9.

Gen. 19.

Exodi 12.

Num. 21.

Ios. 21.

Pf. 87.
Primari
um signu
salutis est
Deuotio
erga
Christum
Crucifixum,
eiusque
passione.

Secunda-
rium signu
lucis est
deuotio
erga B.
V. M.

Itaque, siue dicamus eum Psalter: *Fac mecum signum in bonum, ut videant qui oderunt me, et conuincantur, siue dicamus cum Raab: Dedit mihi uerum signum, ut eruat animas nostras à morte.* Verum & Primarium signum, quo liberantur animæ nostræ à morte & mortis discrimine, quod etiam aduersantur qui nos oderunt, quia per illud confusi sunt, *Deuotio est erga Christum Crucifixum, eius sacram Passionem:* ex qua nobis omne bonum, omnis salus, omnis protectio contra hostes & contra mortem. Hæc liberat filios Abraham à seruitute. Hæc protegit ab Angelo exterminante. Hæc sanat à veneno & infirmitate. Hæc liberat Raab & Fratres eius, peccatores scilicet, ab interfectione & perditione.

Alterum signum quod Christianis datur, quo præualeant contra hostes, eosque confundant, & quo adiuuentur ad salutem, *Deuotio est erga Deiparam Virginem.* Quam deuotionem varijs symbolis externis cœlestis ordinatus testari possunt. Quapropter sicut S. Francisco Christus in memoriam Passionis suæ (quàm & renouare debebat in cordibus Fidelium) inspirauit Chordam pro cingulo accipere, & funiculos similes similem ob causam Fidelibus distribuere. Ita quia elegerat Sanctum Dominicum, ut omnes ad Matris suæ cultum singularem incitaret, ostendit ei Sacrum Rosarium, tamquam signum verum huius cultus, quod traderet Christianis ad fouendam deuotionem erga Deiparam istam Virginem, & ad eius laudes sæpè repetitio Angelico præconio decantandas, quasi nouo quodam psalterio Psalterio.

Sic & B. Simoni Stock, Generali Ordinis Carmelitani, cœlestis in Choro Angelorum à Beatissima Maria, & Filio eius Iesu Christo traditum est Scapulare sacrum, signum dilectionis, & protectionis, pro se suisque, ac pro omnibus, qui sodalitate & Fraternitati ab eo erectæ in honorem Virginis Deiparæ, nomen darent. Quare ei à Maria tunc dictum est: *Accipe hoc Scapulare, Fraternitatis meæ signum singulare, in quo quis moriens æternum non patietur incendium. Ecce signum salutis, salus in periculo, sedus pacis & paxi sempiterni. Quid clarior: Quid suauius? Quid pretiosius? Fidelis sermo, & omni acceptio dignus. Nihil dici clarior poterat à Virgine. Nihil suauius acceptari à Simone filio obedientiæ. Nihil pretiosius hoc dono, cum adiuncta ei promissione.*

Dicamus igitur, quod sicut olim Elias, cœlum ascendens curru igneo, Pallium suum reliquit Elizæ, non solum in symbolum dilectionis, quæ ferebatur erga discipulum suum, sed etiam in signum participationis eiusdem spiritus propheticæ, quæ in filiis suis erat. Ita Mariæ quodammodo Pallium est Scapulare hoc sacrum: quod qui piè gestant, spiritus virginici participes efficiuntur & hæredes. Ac sicut per Pallium Eliæ Elizæus potuit Jordanis tumidos fluctus diuidere, & securè pertransire. Sic & per hoc tantum miraculum confluentem, & restigia eius excolit.

Scapulare adiuuantur Fideles, qui fiduciam in Virgine Deiparam signant, ad pertransendum fluctus & pericula huius sæculi, ut in Ierusalem possint pertransire. transmissio velut Jordanis tumultuantis flumine.

Certe post hanc promissionem per Virginem Deiparam Vito piensissimo & sapientissimo factam: hoc sacrum Scapulare Carmeli susceperunt, non solum Religiosi in Ordine illo professi, sed etiam Sacerdotes & Episcopi, Reges & Principes, Virgines & Viduæ, Viri que ac Mulieres cuiuscunque status, ut sub hoc sacro Signo virginis pietatis dicarent. Quocirca dicere possumus quod illud sit velut Purpura Regum, Superhumeralia Pontificum, Ephod Sacerdotum, Vestis & Velum Virginum, Ornamentum Reginarum, Collare pretiosum Viduarum, Habitus pietatis omnium Virginum deutorum, quo protegi possunt ab hostibus inuisibilibus, & visibilibus, & à varijs periculis, tam corporis quàm animæ.

Nec mireris, quod particula panni Scapularis appositæ tantam inesse virtutem dicamus: nec enim ea virtus aut à panno aut ab eius forma & dispositione prouenit, sed à benedictione cœlesti, quam ei impertuntur habentes potestatem: immo à benedictione Virginis & eius promissione procedit; quæ haud potest esse inanis, si fiduciam conceperis & pietatem debitam erga tantam Matrem, tamque potentem Protectricem & Opitulatricem foueris, quæ hoc signum gestari sanxit.

An non & vilius pannus erat Eliæ pallium? Hoc tamen tantam virtutem habuit, ut impositum humeris Elisæi (quando eum vocauit ab aratro) mox velut vixerit & consecrari Propheetam; ac postmodum abundantiori spiritu repleat eundem, dum è cœlo dimissum est in hereditatis portionem. Sic & Christi simbria virtutem habuit & Apostolorum femicinctia ac sudariata Deo disponente in gratiam eorum qui fiduciam conciperent.

Audi & de Senophio Mon. antiquitus. Magni Theodosius cum hostibus pugnaturus eius presentiam expetebat. At venire recusans. Scapulare suum unà cum baculo Imperatori transmisit. Cum gratiarum actione acceptans hoc Imperator, primus in pallium, muniens caput suum super humerali sine Scapulari, loco galeæ; baculo autem infixæ lancea manuum armans. Sic ergo procedens eum fiducia, victoriam palmam adeptus est, ne uno quidem de suis desiderato. Ita Metaphrastes apud Sunum 31. Iauarij.

Norum etiam est de S. Raimundo Pennatorio, Ord. S. Dominici, quomodo ex Insula Maioricensi Barcinonam vsque super fluctus maris ambulante, cappâ super illis extensâ, & Scapulari in altum elato instar veli per baculum iurato in altum eleuato, cui innoti solebat, vt centum sexaginta miliaria sex horis conuulsis dicatur, ac appulisse sicis vestibus, populo ad tantum miraculum confluentem, & restigia eius excolit.

ANTIE

Tinli
Scapula
ris.

exofculante. Prætereo S. Franciscum de Paula, qui Sicilia freu. strato super illud passio, inter Scillam & Charibdem petranij, & illud quiete donavit quod antea turbulensum & periculosissimū erat. In his omnibus virtus Dei eminet, & quidem vltimū modū ordinariū, ob fiduciam auctorum & diuinam promissionem. At secundum modum ordinariū, promittente Virgine, possumus planē conseruare, quod si fieri eius cultores fuerimus, & in illius rei symbolū, benedictum Scapulare gestauerimus, fore nobis illud Signum salutis, Tutelam in periculis, fœdus pacis. Quod ipsum multis possit exemplis demonstrari.

Quomodo Scapulare ab æternis præserues incendo.

Psalm. 85. *Filiū ancillæ tuæ: Fac mecum signum in bonis, ut videat qui oderunt me, & confundantur, quoniā tu adiuuisti me. Ego Filius deuotus Mariæ, hæc est enim Ancilla Domini, & saluus fies. Ecce tibi signum datur ab illa, & quidem signum in bonum, quo adiuuaueris, & confundantur hostes tui. Hoc ipsum est Scapulare cum pietate acceptum, cum fiducia conseruatum, cum deuotione sincera in finem vitæ ad tumulum vsque gestatum. Explicemus particulariū singula, quæ Beatissima Mater promittit, dum Scapulare primitus tradidit in medio Angelorum, ut videamus quomodo sit Signum in bonum.*

In traditione Scapularis B. M. V. diuersa bona promittit.
1. *Primo quidem dicit Accipe Signum meæ Fratemitatis singulare Mariæ enim dignatur, sicut & Christus, nos vocare Fratres suos; ut non solum benevolentiam & affectum erga nos declarat, sed etiam intimitatem & coniunctissimam familiaritatem. Quare ei dicere meritū possumus quod olim Abraham dicebat Saræ: Die obsecro quid soror mea sis, ut bene sit mihi propter te. & vivat anima mea in gratiâ eius. E quidem apud Deū dicit sororem nostram, de genere nostro ortam, ut efficaciter pro nobis intercedat, & bene sit nobis propter ipsam, & vivamus in gratiam ipsius. Sicut enim Esther pro suis Fratribus & popularibus ortis ex genere eodem Israhelico orabat Assuerum, ad internecionem ab eis auertendam, & gratiam Regis eis conciliandam; & Mariæ generis sui non obliuiscitur, nec consanguinitatis aut coniunctionis nobiscum, cum sit de stirpe Adæ communis nostri parentis. Itaque hæc etiam illius est oratio: Domine si inveni gratiâ coram oculis tuis, dona mihi animam meam pro qua rogo, & populum meum pro quo obsecro. Iam, o Mariæ beatissima, dic obsecro quod soror nostra sis, ut bene sit nobis in gratiam tuam, quia signū Fratemitatis tuæ piè gestamus, honoramus, & in finem vsque vitæ conseruare gessimus, ut affectum ergo te propensum iugiter excitemus, & sit nobis signum in bonum, quo confidimus nos a te adiuuandos & consolandos in omni afflictione nostrâ.*

Gen. 18. *Secundo dicit, huic sanæ Fratemitatis signo adiuuatum esse hoc privilegium, ut in eo qui moriens, æternum non patitur incendium. Quod quidem sano sensu intelligendum est: quia sicut Virgo in igne, & omnes elementis ac locis. An non est misericordissima his qui huic Fratemitatis signi pelago & tempestatibus multi per illud liberi euascentur.*

Esther. 7. *Quidā Mercator Scapulare cum deuotione gestare solitus, tamquā in signo, & Memoriale Beatissimæ Virginis, pedibus manibusq; colligatus in mare deiectus fuit. Apparuit autem ei visibiliter B. Mater, & vincula eius dirumpens, arrepta manu in portum deduxit. & naufragio clientē suum eripuit. Verè Mariæ & Scapulare eius Signum est salutis, & salus in periculis. Quod quidem generaliter intelligendum est tam de periculis animæ quàm corporis. ut ex dictis colligere licet. Multi enim superarunt tentationes & pericula peccati, quibus anima periclitatur, Iob fiduciam in Virgine, quam in eis renouabat gestatio pia. Scapularis benedicti. Multi etiam è periculis corporalibus sunt eruti eadem ratione Audi hic nonnulla exempla ex his quæ S. Innocentius examinauit.*

Gen. 18. *Quidā Mercator Scapulare cum deuotione gestare solitus, tamquā in signo, & Memoriale Beatissimæ Virginis, pedibus manibusq; colligatus in mare deiectus fuit. Apparuit autem ei visibiliter B. Mater, & vincula eius dirumpens, arrepta manu in portum deduxit. & naufragio clientē suum eripuit. Verè Mariæ & Scapulare eius Signum est salutis, & salus in periculis. Quod quidem generaliter intelligendum est tam de periculis animæ quàm corporis. ut ex dictis colligere licet. Multi enim superarunt tentationes & pericula peccati, quibus anima periclitatur, Iob fiduciam in Virgine, quam in eis renouabat gestatio pia. Scapularis benedicti. Multi etiam è periculis corporalibus sunt eruti eadem ratione Audi hic nonnulla exempla ex his quæ S. Innocentius examinauit.*

Exempl. *Quidā Mercator Scapulare cum deuotione gestare solitus, tamquā in signo, & Memoriale Beatissimæ Virginis, pedibus manibusq; colligatus in mare deiectus fuit. Apparuit autem ei visibiliter B. Mater, & vincula eius dirumpens, arrepta manu in portum deduxit. & naufragio clientē suum eripuit. Verè Mariæ & Scapulare eius Signum est salutis, & salus in periculis. Quod quidem generaliter intelligendum est tam de periculis animæ quàm corporis. ut ex dictis colligere licet. Multi enim superarunt tentationes & pericula peccati, quibus anima periclitatur, Iob fiduciam in Virgine, quam in eis renouabat gestatio pia. Scapularis benedicti. Multi etiam è periculis corporalibus sunt eruti eadem ratione Audi hic nonnulla exempla ex his quæ S. Innocentius examinauit.*

ferunt? Adhuc de duobus legimus, quod in subli-
 mitate pignus, vult nos gestare hunc habitum fa-
 miacre innocenter suspensi, invocata B. Maria de
 Monte Carmelo, ditruptio quatuor in partes lar-
 quosque eam liberati sunt? Nolu. t. illos periri la-
 queis in collum innocuum iniectis, qui in illo ge-
 stabant sacrum Scapulare, tamquam pretiosu. Col-
 lare Virginis, & Insigne parthenoniu. An non & here, que vbi abice-
 lare Virginis, & Insigne parthenoniu. An non & here, que vbi abice-
 Neapoli conigit in quodam negotiatores nume-
 ro viginti in platea publica congregatos fulmen
 cades, atque ex illis quindecim subito extinctos
 fuisse, praeferatis alijs quinque qui sacrum Scapu-
 laris habitum gestabant? Coniule libellum huiusce
 Sodaliij de Monte Carmelo, & multa similia re-
 peries. Namque & ipsa benedictio Scapularis hoc
 appretatur, vt qui illud induerit, protegat in pec-
 riculis & corporis animae, tam in mari, quam in
 terra, & alijs elementis, quae nocere possunt homi-
 ni in hac reru sublimatum varietate & discrimine.

Quid vltra? Saepius ipsum Scapulare in ignem
 missum valuit extingueri incendum, vt & hic vir-
 tus pietatis & fiducia in Virginem elucesceret. Sa-
 ruitus pietatis & fiducia in Virginem elucesceret. Sa-
 fiducia Scapulari sacro, & invocata Beautissima illa
 fiducia Scapulari sacro, & invocata Beautissima illa
 Mulier mortua virtute Scapularis ei applicati mox
 vitam recepit referatur in Hispania; Ita refert
 R. P. Alphonsus a Matre Dei inter miracula quae
 virtute Sacri huius habitus in Hispanijs gesta re-
 memorat.

An non ergo merito Maria tradens primitus Sca-
 pulare de eo dixit, quod *Signum sit salutis & salutis*
in periculis, quandoquidem per illud tot mira exin-
 cedet, si vita impura illud conspurcatur, & quo-
 de parata sunt, quae longe superant ea quae per pal-
 lum Eliae Elifaeus effecit? Dicere itaque possumus
 ingratos se reddiderint.

hic idem quod olim Elifaeus in spiritu fervoris &
 zeli dividens Iordanis aquas: *Vbi est Deus Eliae etiam*
 4. Rog. 2. *nunc*. Dicamus, inquam, cum spiritu & fiducia: *Vbi*
est Deus Maria etiam nunc; Absque dubio per palli-
 um Mariae poterimus omnia impedimenta salutis
 nobis in hac via nostra obiecta fiducialiter per-
 transire, omnia pericula superare.

Quartò adiecit Maria. Scapulare suum *Signum*
esse pacis & foederis. Pactum scilicet quoddam &
 foedus particulare in nobiscum Beata Virgo, ad
 impetrandas nobis gratias & dona caelestia, si in-
 eius obsequio perstiterimus; & ipsa ex parte sua non
 deerit, si nos non defuerimus. Atque in confirma-
 tionem huius foederis nobis tradit sacrum Scapula-
 re, vt sit symbolum specialis benevolentiae. Sic &
 Reges & Principes his quos speciali prosequuntur
 favore symbolum aliquod tradunt, quod in decus
 cedat & ornamentum, a affectus & consanguini-
 tatis sit signum. Sic Rex Hispaniae suis Magnati-
 bus in signum dilectionis dat Vellus aureum; Rex
 Angliae Subsignaculum & Pericelidem, vulgò *le*
 Spiritus sancti: *Conchas* gestant & alij, vulgò *les Es-*
 carbonelles. Regina autem caelorum & Angelorum
 Maria, in specialis affectus, foederis & consanguini-

Zach. 7.
 Solo ge.
 stantia.
 palarij
 suffici.
 Zach. 7.
 Solo ge.
 stantia.
 palarij
 suffici.
 Zach. 7.
 Solo ge.
 stantia.
 palarij
 suffici.
 Zach. 7.
 Solo ge.
 stantia.
 palarij
 suffici.
 Zach. 7.
 Solo ge.
 stantia.
 palarij
 suffici.

MANTE

Scapula-
 re est sym-
 bolum
 specialis
 benevo-
 lentia.

LECTIO XII.

Pro fesso Thema Benedixit te Deus in virtute tua, quia per te ad nihilum redegit inimicos nostros Iudith. 13.

Argumē sum Re feruntur hic Marie virtutis per B. M. V. obiecta. Sapientia suis Proverbijis postquam de muliere forti & magnanima multa præclarè dixisset, acerbis specialiter Elogio heroica eius gesta: ad dicit haud obliuioni tradendam esse, nec virtutem eius in abscondito debere latere, sed publicè eius encomia esse decantanda: Laudem eam in portis operata eius, inquit ipse. Nempe in portis publicè Congregationes hebant, ibique veri divini Pracones virtutis arguebant, virtutem laudabant, & virtute præditos extollabant: quod ipsum meretur non solum mulier illa generosa, sed & virtutis eius ac prudentiæ imitatrices virgines.

Propterea cum Iudith, inter mulieres fortes merito recensita, Holophteni caput detruncauerit, & coram populo caput illud coopto circumto inuolucrum exhibuisset, in eius laudes erupit tota multitudo, in portis congregata cum Presbyteris; ac inter cetera etiam clamatum est illud: Benedixit te Dominus in virtute tua, quia per te ad nihilum redegit inimicos nostros. Nec solum tunc eius laudes dictæ sunt, sed etiam quotannis celebrabatur victoria Iudith, & dies vocabatur Cambysa à Rege Cambyle, qui alio nomine Nabuchodonosor dicebatur, vt tradit Historia scholastica: quia illa dies eius fuerat ad confusionem, eius nomine vocata fuit.

Cum verò Iudith Virginis Mariæ figuram gesserit in isto stratagemate, fueritque ibi typus victoria quam reportavit contra hostem humani generis, verè de ea pronunciamus: Benedixit te Deus, qui per te ad nihilum deduxit inimicos nostros; quando quidem & ipsa varias ob victorias publicum hoc elogium honorificum obtinuit, S. Mariæ de Victoria. Explicemus id particularius.

Primo quidem, quantum ad suam singularem personam ita Satanam vicit, vt nullæ eius vires, & assultus, vel insidiae in eam quicquam potuerint. Non fuit libera Maria à tentationibus, sicut nec Filius eius, à Satana tentatus de gula, ambitione, superbia; sed ita seuro gratiæ circumvallata fuit, vt nec minimum ledere eam valuerit. Insuper est calcaneo eius, sed nec minimi peccati noxam vel motum infligere potens fuit.

Quocirca de ea sic pronunciat S. Augustinus. Cum de peccato agitur, nulla profus habere uolo questionem de Virgine. Matre: in de enim scimus quod plus gratia ei collata est ad vincendum omni ex parte peccatū, quia eū concipere meruit ex parte, quæ citius nullū habuisse peccatū. Ita ipsa Victoria hæc propria omnino est Virgini & Filio eius, vicisse omni ex parte peccatum, quia omnes Sancti clamant cum S. Ioanne: Si dixerimus ei peccata non habemus, ipsi nos seducimus. Li-

cet enim contigit quosdam in aliquo genere peccati numquam per totam vitam deliquisse, sicut de S. Thoma Aquinate memorie proditum est, numquam puram suam animam inanis gloriæ leui peccato infecisse: tamen non contigit quin vniuersim aliquo veniali alicuius generis sint affecti. Cuius rei rationem ad duo reuocat S. Thomas, ad infinitam carnis, ad obscuritatem mentis. Primo enim peccato obscuretur est intellectus, ne sciens sepe quid expediat vel plene quod expediat non aduertens, voluntas etiā facta est curva ad malū, & pars inferior repugnat rationi, vt non contingat sic vigilare inter tot pericula, vt numquam hostis vel leuiter lædat. Quod S. Leo Papa his expressit verbis. Nec facile prouenit cuiquā tam incruenta victoria ut inter multos hostes frequenter consistas, etiam si sit liber à morte, sic quoque immuni à vulnere. Sola ergo Virgo nostra potita est plenissima victoria, ex Dei speciali dono, auxilio, & privilegio.

Propterea antonomastice hoc titulo potest insigniri, S. Mariæ de victoria. Secundo non tantum pro se vicit hostem, sed & pro nobis, quia de semine sumus mulieris illius fortis de qua in capite libri scriptum legitur, & ad tartareum se perentem pronunciatum: Inimicitias ponam inter te & mulierem, inter seminem tuum & semen illius. Ipsa conteret caput tuum. Nempe sicut serpens per mulierem potestatem acquisiuit in totum genus humanum, sua illud tyrannide & captiuitate constringens: Sic Deus voluit per Mulierem illud erucere, & reddere libertati ac gratiæ. Voluit vt sicut vna mulier fecit confusionem in domo Nabuchodonosoris Regis: sic & vna mulier confusionem faceret in domo tenebrarum Principis, vt de vtraque diceretur: Benedixit te Deus in virtute tua, quia per te ad nihilum redegit inimicos nostros. Hanc confusionem Satan non potest digere, quod à muliere victus dicatur: sicut nec Abimelech, quod fragmine molæ, mulieris manu in suum caput inorto, contritus iaceret. Hinc dicebat: Interfice me, h mi armiger ne dicatur quod à muliere interfectus sum. Certè SS. Patres dum eos aggredere Satan in tentationibus, solebant eū improperare quod à femina victus fuerit: sicut confusionem ei facientes, retrocedere cogebant. Rectè ergo & ob id titulum sortitur S. Mariæ de victoria, ideoque & à nobis sub hoc nomine colitur & celebratur, quia quicquid victoria spiritualis nobis contingit luctando contra Dæmonem, siue contra vitia & peccata, id Mariæ adscribendum, sicut & eius Filio Iesu Christo, ita vt dicere possimus: Gratias Deo qui dedit nobis victoriam per Iesum Christum, & per Mariam Matrem eius.

Tertio multa singulares & illustres victoriae eius auxilio contigerunt Ecclesiæ aduersus hereticos vel infideles, ob quas merito hoc nomine est insignita, S. MARIA DE VICTORIA, ob quas etiam etiam antonomastice: Benedixit te Deus, quia per te ad nihilum re-

degit. Iudith. 13. Iudith. 9. Iudith. 13. Iudith. 9. Iudith. 13. Iudith. 9.

3. Cor. 15. Multa il. Iudith. 9. B. M. V. Ecclesiæ.

hilum re-

Iudith. 13.

Iudith. 9. Iudith. 13.

Iudith. 9. Iudith. 13.

Iudith. 9. Iudith. 13.

Iudith. 9. Iudith. 13.

Serm. 4. de ieiunio

2. B. M. V. pro nobis hostem vicit. Gen. 3.

Iudith. 13. Iudith. 9.

3. Cor. 15.

Multa il. Iudith. 9. B. M. V. Ecclesiæ.